

Od skażenia do oczyszczenia

CZEŚĆ I: PRZEGLĄD

TEKST PRZEWODNI: Dn 8,14.

ZAKRES STUDIUM: Dn 8; 2,38; Rdz 11,4; Kpł 16; Hbr 9,23-28.

WPROWADZENIE: Głównym tematem Dn 8 jest niebiański Dzień Pojednania. Dlatego symboliczne zwierzęta reprezentujące światowe imperia to baran i kozioł - dwa szczególne zwierzęta występujące razem w rytuale hebrajskiej świątyni tylko raz do roku - w Dniu Pojednania.

TEMATY LEKCJI

1. Mały róg symbolizuje potęgę atakującą świątynię i lud Boży. Potęga ta oznacza Rzym zarówno w jego fazie pogańskiej jak i papieskiej.

2. Dzień Pojednania. Główne profetyczne przesłanie zawarte w tym rozdziale dotyczy oczyszczenia świątyni, które, według rytualnego systemu ziemskiego przybytku, było dokonywane w Dniu Pojednania.

ZASTOSOWANIE: W naszych codziennych zmaganiach z grzechem i cierpieniem nie jesteśmy sami. Mamy Najwyższego Kapłana w niebiańskiej świątyni dokonującego specjalnej służby dla nas. Możemy się cieszyć przejawami łaski Bożej i dzielić się naszą pewnością z ludźmi wokół nas. Przesłanie świątyni nie tylko ukazuje nam, że otrzymaliśmy przebaczenie, ale także wskazuje ostateczne wykorzenie grzechu.

CZEŚĆ II: KOMENTARZ

Przeanalizujmy uważnie tematy lekcji wymienione powyżej.

1. Mały róg. Podczas gdy w Dn 7 mały róg wyrasta z czwartej bestii (pogańskiego Rzymu), w Dn 8 mały róg wyrasta z jednej ze stron świata. Niektórzy komentatorzy twierdzą, że róg ten oznacza Antiocha IV Epifanesa z dynastii Seleucydów panującej nad jedną z czterech części greckiego imperium Aleksandra Wielkiego. Ów Antioch IV najechał Jerozolimę, zbezczeszczył świątynię i prześladował Judejczyków. Jednak uważne przyjrzenie się tekstowi biblijnemu wskazuje, że opis ten nie może oznaczać Antiocha IV, ale oznacza zupełnie inną potęgę, a to co najmniej z dwóch powodów.

Po pierwsze, musimy zauważyć, że niektóre przekłady *Biblii* sugerują, jakoby mały róg wyrastał z jednego z czterech rogów wyrosłych po złamaniu wielkiego rogu greckiego kozła. Gdyby tak było, pasowałoby to do Antiocha IV. Jednak hebrajski tekst jasno mówi, że mały róg wyrasta z jednej ze stron świata: „Kozioł urósł niezmiernie, lecz gdy stał się potężny, jego wielki róg został złamany i w jego miejscu wyrosły cztery inne rogi, zwrócone w cztery strony świata, a z jednej z nich wyłonił się mały róg, który szybko rósł ku południowi, ku wschodowi i ku Ozdobie” (Dn 8,8-9 BE). W hebrajskiej gramatyce istnieją wyraźne wskazówki sugerujące, iż wyrażenie „z jednej z nich” odnosi się do „czterech stron świata”. Skoro tak, mały róg musiał wyrosnąć z jednego z kierunków geograficznych. Po drugie, róg miał skromne początki, ale stał się bardzo wielki. Antioch nigdy nie był wielkim władcą. Mimo jego ataku na Judejczyków szybko został pokonany przez Rzymian i musiał wrócić do domu upokorzony. Po trzecie, zasada rekapitulacji stosowana w wizjach *Księgi Daniela* wskazuje, że scena przedstawiona w Dn 8,9-14 odpowiada scenie niebiańskiego sądu z Dn 7,9-14. Tak więc świątynia zaatakowana przez mały róg musi być niebiańską świątynią, a nie świątynią jerozolimską zbezczeszczoną przez Antiocha IV Epifanesa.

Ponieważ Antioch nie pasuje do charakterystyki małego rogu, powstaje pytanie: Jaki twór jest przedstawiony w tym symbolu? W tym miejscu powinniśmy przypomnieć paralelizm między profetycznymi wizjami *Księgi Daniela*. Tak więc mały róg z Dn 8 musi odpowiadać małemu rogowi z Dn 7. Skoro tak, to papieski Rzym jawi się jako najbardziej oczywiste odniesienie do małego rogu z Dn 8. Jednak wydaje się, iż istnieje pewna różnica między rogami z Dn 7 i Dn 8. Mały róg z Dn 7 wyrasta z czwartej bestii, która oznacza pogański Rzym, a więc ten mały róg jest kontynuacją czy rozszerzeniem imperialnego Rzymu. W przeciwieństwie do tego mały róg w Dn 8 najwyraźniej nie wyrasta z żadnej bestii, co może sugerować, że reprezentuje obie fazy rzymskiego ucisku - pierwszą, imperialną, w poziomej ekspansji (Dn 8,9), a następnie papieską, w pionowej ekspansji (Dn 8,10-13). Warto zauważyć, że w Dn 7 mały róg usiłuje zmienić prawo Boże, a w Dn 8 atakuje księcia świątyni i same podstawy świątyni. Te symbole wskazują, że system papieski podrabia plan zbawienia. Atakuje zarówno prawo Boże, jak i Boży plan zbawienia.

2. Dzień Pojednania. W świetle agresywnych poczynań małego rogu przeciwko świątyni i jej służbie (ustanowienie przez papieństwo fałszywego systemu religijnego) nasuwa się pytanie: „Jaki okres obejmuje widzenie, dotyczące ofiary nieustannej oraz zbrodni spustoszenia, i wydania świątyni oraz zastępów na podeptanie?” (Dn 8,13 BE). To pytanie zakłada, iż upłynie długi czas, zanim świątynia zostanie przywrócona,

gdyż słowo „widzenie” dotyczy wizji barana i kozła, która rozciąga się od czasu imperium perskiego aż po czas złych poczynąń małego rogu. Zanim rozważymy to pytanie o czas, rozważmy symbolikę świątynną w Dn 8,9-14.

Ta część Dn 8 jest pełna świątynnych wyobrażeń i terminów. Słowa takie jak „zastępy” (BE), „książę”, „codzienna” i „świątynia” przywołują na myśl hebrajski system rytualny. Słowo „zastęp” (hebr. *tsaba*) może oznaczać personel kultyczny w służbie świątynnej; „książę” (*sar*) może oznaczać najwyższego kapłana; „codzienna” (*tamid*) to słowo oznaczające służbę w świątyni pełnioną stale - ofiarowanie kadzidła, składanie ofiar itd. Zwróć uwagę, że słowo „ofiara” użyte w niektórych przekładach *Biblii* nie występuje w oryginale. Jest ono dodawane przez tłumaczy, którzy zakładają, iż prorocstwo dotyczy zawieszenia przez Antiocha IV składania ofiar w świątyni jerozolimskiej. W rzeczywistości hebrajskie słowo *tamid* można przetłumaczyć jako „nieustanny” czy „regularny”, a odnosi się ono do rozmaitych działań w ramach służby świątynnej, obejmujących także składanie ofiar, ale nie ograniczających się do tego. Ciekawe, że jedno z dwóch słów użytych w znaczeniu świątyni (*godesz*) występuje w Kpł 16 w kontekście Dnia Pojednania (inne słowo to *miqdasz*). Jednak paralelizm między tą sceną świątynną a niebiańskim sądem przedstawionym w Dn 7,9-14 wskazuje, że obie wizje przedstawiają to samo wydarzenie. Tak więc świątynia, o której mowa w Dn 8,14, musi być umiejscowiona w niebie.

Wreszcie pada odpowiedź na pytanie zadane w Dn 8,13: „Jaki okres obejmuje widzenie, dotyczące ofiary nieustannej oraz zbrodni spustoszenia, i wydania świątyni oraz zastępów na podeptanie?” (BE). Odpowiedź brzmi: „Aż do wieczora i do poranku dni dwa tysiące trzysta, a będzie oczyszczona świątynia” (Dn 8,14 BJW). Ta odpowiedź udzielona przez jedną z niebiańskich istot informuje nas, że świątynia, na którą zostaje przypuszczony atak, zostanie oczyszczona po 2300 latach (zgodnie z zasadą „dzień za rok”). Taki długi okres pasuje do ram czasowych założonych w pytaniu, sięgających czasów perskiego barana. Choć nie została podana informacja, kiedy ten okres się zaczyna i kończy, jest jasne, że musi się zaczynać w okresie perskim. Jednak niebiańska istota wyraźnie stwierdza, co się stanie, kiedy ten długi okres się zakończy - mianowicie, świątynia zostanie oczyszczona. W izraelskim kalendarzu religijnym wyznaczony był szczególnie dzień oczyszczenia świątyni - Dzień Pojednania. Przy takich okazjach przybytek był oczyszczany (*taher*) z grzechów ludu Bożego. Dn 8 wspomina czas oczyszczenia niebiańskiej świątyni. Takie działanie jest zawarte w czasowniku *nitsdaq*, który oznacza odnawianie, oczyszczanie i oczyszczenie z zarzutów. Tak więc zasadnicze znaczenie zawarte w tym czasowniku sugeruje, że (1) świątynia musi być oczyszczona z grzechów ludu Bożego, (2) Boża pośrednicza służba w niebiańskiej świątyni musi być odnowiona oraz (3) Bóg musi zostać oczyszczony z zarzutów w tym sensie, w jakim prowadzi do nich profanowanie Jego świątyni. Papieski system wprowadził rażące wypaczenia planu zbawienia i usurpuje sobie pośredniczą służbę Chrystusa przez system oparty na tzw. „najświętszym sakramencie” (czyli „przeistoczeniu” podczas mszy), jak również „sakramencie pokuty” oraz rzekomym odpuszczaniu grzechów przez ziemskich kapłanów. Z informacji podanych w Dn 9,23-27 wynika, że rok 457 p.n.e. stanowi początek tego proroczego okresu 2300 lat. Tak więc okres ten skończył się w 1844 roku n.e.

CZĘŚĆ III: ZASTOSOWANIE

1. Co czujesz myśląc o tym, że papieżstwo wypaczyło Bożą prawdę i ustanowiło fałszywy system kultowy?
2. Czego nauczyłeś się o Bożej metodzie nauczania na podstawie symboli i języka Dn 8?
3. Zastanów się nad następującym cytatem: „Podczas gdy w niebie odbywa się badawcza faza sądu, a grzechy pokutujących wierzących usuwane są ze świątyni, musi się dokonać szczególne dzieło oczyszczenia, odrzucenia grzechu wśród ludu Bożego na ziemi” (Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, wyd. 20, s. 260).
4. Jakie jest powiązanie między oczyszczeniem świątyni a oczyszczeniem ciebie jako wyznawcy Chrystusa? Jakie grzechy musisz porzucić, aby odczuć, że jesteś całkowicie lojalny wobec Jezusa?
5. Na czym polega różnica między dziełem dokonany przez Jezusa na krzyżu a Jego służbą w niebiańskiej świątyni? Jakie jest znaczenie jednego i drugiego dla ciebie?
6. Dlaczego Bóg przeprowadza sąd śledczy w niebiańskiej świątyni? Dlaczego nie podejmuje natychmiastowej decyzji co do ostatecznego przeznaczenia zdeklarowanych wyznawców Chrystusa? Jak ta procedura sądowa świadczy o charakterze Boga?